

Č. j.: 4046/18/5100-41451-711055

Vyřizuje: Mgr. Veronika Šimčíková, Oddělení daňového procesu I
Tel: (+ 420) 542 191 314
E-mail: podatelna5000@fs.mfcr.cz
ID datové schránky: xjsn2gp

Mgr. Dušan Dvořák
Ospělov 6, 798 55 Ludmírov
nar. 12. 1. 1962

ROZHODNUTÍ

Odvolací finanční ředitelství příslušné podle § 16 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“) a § 7 písm. a) zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, rozhodlo v souladu s § 16 odst. 3 a § 20 odst. 4 písm. b) InfZ a ve spojení s § 89 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a podle § 90 odst. 5 správního řádu, ve věci odvolání Mgr. Dušana Dvořáka, bytem Ospělov 6, 798 55 Ludmírov, 12. 1. 1962 (dále jen „žadatel“ nebo „odvolatel“), doručeného Finančnímu úřadu pro Olomoucký kraj (dále jen „povinný subjekt“) dne 22. 12. 2017 pod č. j. 2110342/17, proti rozhodnutí o žádosti o poskytnutí informací vydanému povinným subjektem dne 19. 12. 2017 pod č. j. 20788869/17/3100-11450-809667,

takto:

Odvolání se zamítá a napadené rozhodnutí Finančního úřadu pro Olomoucký kraj č. j. 20788869/17/3100-11450-809667 ze dne 19. 12. 2017 se potvrzuje.

Účastník řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu:

Mgr. Dušan Dvořák, bytem Ospělov 6, 798 55 Ludmírov, 12. 1. 1962

ODŮVODNĚNÍ

I. Skutkový stav

[1] Dne 12. 12. 2017 bylo povinnému subjektu od žadatele doručeno podání označené jako „Věc: žádost o informace dle informačního zákona“ (zaevidováno pod č. j. 2078969/17). Toto podání bylo posouzeno podle jeho skutečného obsahu jako žádost o poskytnutí informací dle § 13 InfZ. V rámci uvedeného podání *žadatel nejprve uvedl, že je od roku 2006 spoluvlastníkem nemovitosti v Ospělově, která v roce 2017 přešla zcela do jeho vlastnictví. Přestože se nedomnívá, že by měl z uvedeného převodu nemovitosti (vypořádání při rozvodu) platit nějakou daň, raději vznesl tyto dotazy:*

- „1. Platím z uvedeného převodu nemovitosti nějakou daň, pokud ano jakou a na jaký účet. Pokud by byla daň vyšší, lze využít splátkový kalendář?*
- 2. Manželce dříve chodila z finančního úřadu složenka ke každoroční platbě za nemovitost. Mně nic nepřišlo, přestože jsem od února veden jako vlastník. Mohl bych vědět kolik a na jaký účet mám zaslat daň za nemovitost?*
- 3. Pokud bych chtěl nemovitost darovat našim dětem nebo nějaké veřejně prospěšné organizaci, platí se z tohoto převodu nějaká daň? Pokud je nutné i v těchto případech platit daň, platí ji dárce, nebo obdarovaný?“*

[2] Dne 19. 12. 2017 vydal povinný subjekt rozhodnutí č. j. 20788869/17/3100-11450-809667 o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací s odkazem na § 2 odst. 4 InfZ, § 15 odst. 1 a § 20 odst. 4 písm. a) InfZ (dále též jen „rozhodnutí o žádosti“). Předmětné rozhodnutí o žádosti bylo žadateli doručeno dne 22. 12. 2017. *V rámci daného rozhodnutí o žádosti dospěl povinný subjekt k tomu, že se žadatel domáhá informací neexistujících, resp. o zodpovězení dotazů zčásti metodických a zčásti se týkajících jeho daňové povinnosti.*

[3] *Nutno podotknout, že vydání uvedeného rozhodnutí o žádosti předcházelo vydání písemnosti označené jako „Odpověď na žádost ze dne 12. 12. 2017“, ve které povinný subjekt poskytl odpovědi na všechny vznesené otázky.*

II. Odvolání

[4] Žadatel následně dne 22. 12. 2017 zaslal povinnému subjektu datovou zprávu, do jejíhož označení věci uvedl následující text: *„Odvolání na odmítavé rozhodnutí ze dne 19. 12. 2017 Č. j. 2078869/17/3100-11450-809667. Domnívám se s doloženou žalobou, že státní správa má občanům sloužit a poskytovat podporu nejen v daňovém řízení.“* (zaevidováno pod č. j. 2110342/17), které bylo posouzeno jako odvolání proti předmětnému rozhodnutí o žádosti. Přílohou tohoto podání byla žaloba na průtahy a nezákonné rozhodnutí žalovaného správního a soudního orgánu.

[5] Uvedené odvolání bylo téhož dne doplněno další datovou zprávou, v jejímž označení věci žadatel uvedl: *“Stačí zaslat formulář, ne neadresný odkaz na web Finanční správy, kde se nejde vyznat a formulář najít.”* (zaevidováno pod č. j. 1702110334/17). Přílohou daného podání bylo napadené rozhodnutí o žádosti.

[6] Odvolací finanční ředitelství (dále jen „nadřízený orgán“ nebo „odvolací správní orgán“) posoudilo, že odvolání bylo uplatněno osobou k tomu oprávněnou a v zákonem stanovené lhůtě.

III. Právní základ

[7] Proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací vydanému podle § 15 odst. 1 InfZ je žadatel oprávněn podat odvolání. Tento opravný prostředek je upraven v § 16

InfZ, přičemž podle § 20 odst. 4 písm. b) InfZ se pro odvolací řízení použijí ustanovení správního řádu, pokud InfZ nestanoví jinak.

[8] Pro posouzení nyní řešeného případu je dále stěžejní užitá právní úprava dle § 2 odst. 4 InfZ: „*Povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.*“ K tomu je třeba uvést, že ve všech třech situacích zahrnutých do uvedeného ustanovení se ve skutečnosti jedná o vytvoření nové informace. Taková informace se tedy sice pojmově vztahuje k působnosti povinného subjektu, avšak v okamžiku podání žádosti neexistuje, resp. neexistuje v žadatelem poptávaném stavu, a žadatel se tak domáhá jejího vytvoření. Proto je současně na místě odkázat také na § 3 odst. 3 InfZ, který spojuje s pojmem „informace“ právě její existenci, která je tak považována za jeden z jejích pojmových znaků (informací je jen údaj zaznamenaný, tudíž pro povinný subjekt existující): „*Informací se pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.*“

[9] Z hlediska hmotněprávního může být žádost o informace povinným subjektem odmítnuta na základě § 2 odst. 4 InfZ, jsou-li splněny dvě podmínky:

- a) požadovaná informace u povinného subjektu neexistuje (nebyla vytvořena, resp. zaznamenaná ve smyslu § 3 odst. 3 InfZ, případně v době podání žádosti u povinného subjektu již „neexistuje“),
- b) současně povinný subjekt nemá zákonnou povinnost danou informací disponovat (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 115/2014-29 nebo rozsudek č. j. 3 As 55/2014-33).

IV. Aplikace práva na skutkový stav

[10] Nyní uplatněným odvoláním žadatel brojí proti neposkytnutí informací dvojího typu. Jednak se žadateli jednalo o informace, vztahující se k jeho konkrétním daňovým povinnostem a dále o informace související, které bylo možné vyhodnotit jako odborné stanovisko.

[11] Odvolací správní orgán přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí a shledal, že povinný subjekt v tomto případě postupoval zcela v souladu se zákonem, přičemž se závěry jím přijatými se zcela ztotožňuje.

[12] Stran naplnění podmínek pro aplikaci § 2 odst. 4 InfZ nadřízený orgán konstatuje, že v posuzovaném případě skutečně ke dni uplatnění žádosti požadované informace ve stavu, jak je odvolatel požadoval, neexistovaly. Pro sestavení odpovědi na položené dotazy, tj. vytvoření informace ve smyslu InfZ by totiž povinný subjekt musel nejprve případ posoudit po právní i skutkové stránce.

[13] Druhou podmínkou pro aplikaci předmětného ustanovení je neexistence povinnosti povinného subjektu disponovat požadovanou informací. K tomu nadřízený správní orgán uvádí, že povinný subjekt skutečně nemá povinnost disponovat právním hodnocením každého konkrétního případu, případně odborným stanoviskem k veškerým souvisejícím otázkám, a to ve fázi, kdy neprobíhá nebo ani neprobíhal žádný postup správce daně ve věci daňového subjektu. To ovšem neznamená, že správce daně odpovědi na dotazy tohoto typu neposkytuje, nicméně činí tak zcela mimo režim InfZ, neboť má povinnost postupovat v souladu se zásadou spolupráce a vstřícnosti vůči daňovým subjektům. Tak tomu bylo i ve zde řešeném případě, kdy povinný subjekt postupoval zcela v souladu se zákonem, když odmítl poskytnout požadované informace v režimu InfZ, konkrétně s odkazem na § 2 odst. 4. Současně však zachoval i zmíněný proklientský přístup, když žadateli odpověděl další

písemností na veškeré jeho otázky (přičemž hodnocení odpovědi již nespadá pod předmět tohoto odvolání).

[14] Zde je tedy třeba souhlasit s odvolatelem pouze do té míry, že správní orgány mají skutečně v rámci zmíněných zásad povinnost zachovávat vůči osobám zúčastněným na řízení určitý "proklientský" přístup. V tomto konkrétním případě to znamená odbornou pomoc vztahující se k daňovým povinnostem daňových subjektů. Jak ovšem již výše upozornil nadřízený orgán, tento přístup je realizován přímo v rámci daňových či správních řízení, a neexistuje tak důvod a ani právní nárok na to, aby byl poskytován ještě prostřednictvím institutů zakotvených v InfZ. Smyslem tohoto zákona je totiž naplňování ústavně zaručeného práva na přístup k informacím. Toto právo by však mělo být využíváno k zajištění práva veřejnosti na přístup k informacím veřejného sektoru ve smyslu určitého "hlídacího psa" ze strany veřejnosti. Povinné subjekty tak mají tomu odpovídající povinnost poskytovat informace ze své působnosti, a to v intencích čl. 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod, dle něhož *„státní orgány a orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon.“*

[15] Z výše uvedeného tedy vyplývá, že požadované informace **jsou druhem informací, na které nedopadá InfZ**, protože jak bylo vysvětleno výše, zejména tyto neexistující informace (ve smyslu pojmu informace dle § 3 odst. 3 InfZ) nemá povinnost povinný subjekt mít. Jejich poskytnutím v režimu InfZ by tedy povinný subjekt předně nepřípustně vybočil z mezí daných smyslem tímto zákonem, který obsahuje ustanovení, na základě kterého bylo v daném případě možné odmítnout poskytnutí požadovaných informací.

[16] Odvolací správní orgán po posouzení relevantního spisového materiálu konstatuje, že v tomto případě povinný subjekt nevybočil z mezí daných mu zákonem, když vyhodnotil žádost o poskytnutí informací jako dotaz na názory a neexistující informace, na základě čehož tuto žádost v souladu s § 2 odst. 4 InfZ odmítl.

[17] S ohledem na výše uvedené skutečnosti odvolací správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze dále odvolat (§ 91 odst. 1 správního řádu a § 20 odst. 4 InfZ).

Mgr. Tomáš Rozehnal, Ph.D.
ředitel Odvolacího finančního ředitelství

Přílohy:

Rozdělovník:

do vlastních rukou –

Mgr. Dušan Dvořák, bytem Ospělov 6, 798 55 Ludmírov, 12. 1. 1962

na vědomí - Finanční úřad pro Olomoucký kraj

Vypraveno dne:

Právní moc: